

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Interna vnio cum Deo. 31

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

cessaria est, si in Deum venire debeamus. Et
 hæc vna nostra cogitatio semper in Deū
 oēm multiplicitatē fugere debet: alioqui distra-
 ctus quisq̄ remanebit, & deficere cogetur. De
 de iā vltorius cogitabimus hoc mō: Quid est
 go ista essentia? Est oīs essentię essentia, omni-
 tæ vita, & lux omnis lucis. Hicq̄ cauendū est
 cogitationē nostram ad creatas substantias
 currere sinamus, sed semper in vna illa essentia
 permanebimus, donec simul cū ipso dño nos
 ducēte egrediamur. Deinde cōsequenter cogitabimus
 in Deo: O æterna, abyssalis, modinescia, increata
 & incōprehensibilis essentia, ab æterno tēpore
 go, q̄ oīa alia in te increata fuimus. Et certe
 me cū quicquid volebas facere, poteras. Nec
 resistebā tibi. Iam vero etiam te ipsum me cū
 nisi, & es vita aīæ meæ. Quia ergo o essentia
 oīs essentiæ, te me cū vniisti, & semper me cū
 permanens, oēm voluntatem meam totā
 in diuinam essentiam tuam proijcio: rogans
 & obsecrans, vt me sic regere atq̄ vti digneris
 quomodo me vti poteras, quādo in diuina me
 te tua adhuc increatus eram.

Interna vnio cum Deo. Cap. XXXI.

Obscuro te o amabilissime dñe Deus
 mihi secundū beneplacitū tuū acceptissimā
 meæ voluntatis tuæ adorare te in imagine anime
 meæ, in qua teipm vniisti: vbi quoq̄ te semper
 p̄sentē inuenire possum intelligentē oēs inuētiō-
 nes, cogitationes, volūtates ac desideria mea
 cundū q̄ etiā retribues mihi. O amabilissime
 us, ecce intra me es vicinior mihi, q̄ sim ipse
 mihi, Attamē me liberę condidisti, & inter
 pus

LIBER III.

pus & æternitatem me posuisti. Si ergo ad tem-
 pus, id est, ad caduca & transitoria quęcunq; me
 conuertero, actū est de salute mea: si vero ad æ-
 ternitatem conuersus fuero, saluus ero. Sed si ve-
 re & rite me ad æternitatem cōuertere debeam,
 scire me in primis oportet, quæ sit æternitatis o-
 rigo. Illa sane est ex æterna illa diuina abyssso,
 quæ nunquam mutari potest, & est amabilis,
 dulcis ac diuina essentia, quæ per diuinam præ-
 sentiam suam intra me existens, sese mecum v-
 niit, & est vita animæ meæ. Nunc igitur o sem-
 piternum & vnicum vnum, o Deus meus, o vi-
 ta animæ meæ, quæ so aufer memetipsum mihi,
 & me tu ipse vtere. Suscipe me obsecro, qui non
 sum nisi vas iniquitatis. En totum me tibi offe-
 ro ac resigno, ad faciendum mecum pro summo
 beneplacito tuo in tēpore & æternitate. ¶ Ele-
 uare nunc o anima mea, & transi in Deum tuū.
 Considera quanta sit dignitas tua, cuius ipse De-
 us non potest obliuisci: qui etiā sic tecum vni-
 tus est, vt a te nulla velit ratione separari. Nullos
 propter te labores exhorruit, nullas pœnalitates
 subterfugit, sed ex amore mortuus est, & nobis
 semetipsum dedit. Qui cum sis supra omnia &
 in omnibus essentialiter, nequaquam tamen ali-
 quem a te o dulcissime Deus excludis aut sepa-
 ras ad te venire volentem. Omnes quidem can-
 dā escam manducamus, sed soli boni saporis sua
 uitate reficiuntur. ¶ O pater oīm q̄es superoīa, in
 te credo, & tuæ diuinæ bonitati, tuæ æternæ es-
 sentię, tuæ diuinitatis vlnis ac diuinæ virtuti me
 trado, atq; resigno. In te quoq; spero, quia super
 omnia te diligo, & me diuinæ præsentię tuæ re-
 cōmendo. O potētissima virtus. O lucidissima et
 sum-

D D iij

MARGARITAE EVANG.

Summa sapientia. O immensa & infinita bonitas.
 O abyssalis humilitas. O nobilissima dignitas.
 O perenne bonum. O lux increata. O pater lumen
 mundi. O verbum patris. O aeterna veritas. O splendor
 patris substantiae. O trina unitas. O essentia omnis
 essentiae. O vita omnis vitae. O lumen luminum.
 O pater, o fili, o spiritus sancte. O trina unitas
 personae tres, & vnus inseparabilis Deus. O sim-
 plex diuinitas, quae per Trinitatis tuae operationem
 coelum, & terram, & omnia, quae in eis sunt, coelestia
 disti. O vita animae meae, gaudium meum & conso-
 latio mea. Laudare te minime sufficio, sed te laudat
 omnipotens potentia tua, incomprehensibilis
 sapientia tua et increata bonitas tua, sempiterna
 virtus & diuinitas tua, excellens gratia & misericordia
 tua, potens ac summa fortitudo tua, benignitas
 & charitas tua, propter quam me creasti.
 O vita animae meae. O sancta dulcedo, dominus
 meus & Deus meus. O trina unitas, quae summe
 caris in te ipsa in maxima & altissima contempla-
 tione, tres in vno cum incomprehensibili ac summo
 gaudio, viuens in aeterna, beata & inaccessibili
 luce. Ad quod gaudium etiam me fecisti, sed per pec-
 catum inde seclusus sum, per humanitatis
 tuae merita & passionem mihi id ipsum restitui.
Rogo proinde bonitatem tuam dulcis Iesu digne
 Deus meus, creator & redemptor meus, per mater-
 iam sacrosanctae humanitatis tuae, ut sinas lucere
 in me diuinitatem tuam, & expellas a me, quae quidem
 me displicet tibi. O splendor aeterni luminis,
 aeterno in te increatus fui, in diuina memoria
 intellectu & voluntate tua. Iamque me tale aliquando
 fecisti, in tali tempore, ex talibus partibus, sub
 tali planeta, & ad talem me statum praedidisti, sic
 placuit

LIBER III.

placuit tibi. Volo proinde, vt & mihi placeat vnica ordinatio tua, siue grata, siue cōtraria mihi sit. Eteñ tantā mihi arbitrii libertatem cōtuli sti, vt qd velim facere, possim. Volo ergo & desidero perpetuo seruire & subditus esse tibi. Cōfiteor autē te per diuinā præsentiā tuā vbiq; et in me quoq; existere. Sed nunquid dignū erat o factor oīs creaturæ, vt sic vnires te facturæ tuæ? Nunquid hoc meruimus? O vita animæ meæ, si essem modo hoc totū, quod tu es, libens creatura fieri vellem, vt tu dñe Deus creator meus, fieri posses hoc ipsum, quod nunc es: quatenus & ego & oēs rationales creaturæ tibi perpetuo seruire possemus. Nihil iā vltius facere possum, quippe qui sine tuo auxilio nihil oīno possum. Ideoq; in tuā diuinā abyssum (in quā multos amantes spūs absorbuiisti) me immergo, rogans te vt me per amarissimā passionem tuā mūdes, & ruinā peccatorū meorū suscipias, perq; abyssalē misericordiā tuā liquefacias & trāsformes me in te, vt pacem & gaudiū in me habere possis.

Exercitium vnionis cordis nostri cum
Deo. Cap. XXXII.

Sequitur iam interna quedam vnio cū Deo, & simplex exercitiū cordis, per quod in occultum spūs fundum introducimur, & totaliter in Deū cum spū, anima & corpore transformamur. Spūs qdē in vitā superessentialē in diuinæ veritatis agnitionē, in diuinæ bonitatis amore, & in internū quoddā silentium, in q̄ etiam arcana verba audiuntur: anima vero in debitam omnium virium suarum in locis suis ordinatōnem, & omnium virtutū perfectionē: corpus de

DD iiij niq;